

[Mogens Voigt]

betalt sin kildeskat til tiden, eller hvis ATP-regnskabet ikke er i orden!

Og hvem er det så, socialisterne i folketinget her bakker op? Ja, det er såmænd nogle nybyggere, der et stenkast fra Rådhuspladsen har taget et område; de får del i det omgivende samfunds behageligheder, bistandskontorerne ikke at forglemme, men det er mennesker, der overtræder de love, som jeg netop har remset op. Det er og bliver efter min opfattelse ikke noget hæderligt livssyn, hverken set ud fra et kapitalistisk eller et socialistisk synspunkt, og det må vel være på sin plads at gøre socialisterne her i folketinget opmærksomme på, at i ethvert Østland ville en christianit stå til mindst 25 års fængsel eller arbejdslejr for asocial adfærd og tyveri fra samfundet. Selv en reol fuld af Karl Marx' samlede værker ville ikke afværge en sørgelig skæbne.

Det er tankevækkende at høre socialisternes indlæg her i dag, hvori christianiternes utallige ulovligheder bagatelliseres og reelt forsvares, ikke blot af venstrestremister, som har reelle samfundsomstyrtende hensigter, man også af folk, der burde være kloge. Det er rent faktisk utroligt, at der er politikere, som nægter at se de uhyggelige kendsgerninger i øjnene. De påtager sig et centreret ansvar ved at fastholde romantiske forestillinger om Danmarks værste slumområde som udtryk for en ny livsform, og de er efter min bedste overbevisning medskyldige i menneskelige tragedier af skræmmende omfang. De undergraver den danske retsbevidsthed og sætter tillid til både ude og hjemme, og jeg er derfor meget chokeret over at høre, at hr. Dræbye nu siger, at vi må overveje at overføre ejendomsretten til christianitterne. Jeg synes nok, det er et slag i ansigtet på vi mennesker, der ønsker lov og orden her i samfundet, og jeg håber ikke, at hr. Dræbye får held med at forære christianitterne det dejlige område derude.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om mellemdistanceraketter.

Af Pelle Voigt (SF) og Steen Folke (VS).
(Fremsat 11/11 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Forsvarsministeren (Hans Engell):

I bemærkningerne til det foreliggende forslag til folketingsbeslutning anføres, at det ville være et vigtigt signal og en opmuntring for de vesteuropæiske fredsbevægelser, hvis Danmark beslutter ikke at bevilge midler til opstilling af de nye mellemdistanceraketter. Forslagsstillerne overser tilsyneladende, at det også vil være et vigtigt signal til Sovjetunionen om vægelsind og splittelse inden for den vestlige alliance, et signal, som man kan frygte at Sovjetunionen vil fortolke således, at der for russerne er så meget mindre grund til at vise imødekommenhed ved forhandlingerne om disse våben i Genève, altså de såkaldte INF-forhandlinger. Virkningen kunne altså godt blive, at Danmark kom til at bidrage til, at der ikke opnås positive resultater i forhandlingerne, og at atomvåbenspiralen fortsættes, og dette vil jo også være i modstrid med forslagsstillernes ønsker.

Jeg tror, tankegangen bliver klarere, hvis vi et øjeblik går tilbage til den nu allerede nærmest historiske dobbeltbeslutning i december 1979 og ser på ræsonnementet bag dobbeltheden.

NATO besluttede enstemmigt at forberede opstilling af 572 atomraketter fra og med udgangen af 1983 og samtidig søge forhandlinger indledt med Sovjet om denne type våben med henblik på at opnå balance på det lavest mulige niveau, helst således, at raketternes opstilling ville blive overflødig – altså det, der senere er kommet til at hedde nul-